

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Eventyr og Fortællinger. - 1889

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 337. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893709008032/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

S. 46, L. 16. Jetter} d. e. Kæmper.

— —, — 17. Selv dem, hvis Liv er Lær, hvis Blod er Dijn] Illustration til Den Quigotes drabelige Kamp med Kro-mandens syldte Væderslæster (Ade Bogs 35te Kapitel).

— —, — 19. Zemblaisk Storm] Zembla (d. e. Nova Zembla eller Novaja Zemja i det nordlige Ishab) nævnes her og øftere som Kæmpe paa et Land mellem særlig højt Klitter.

— —, — 23. Zacharice tungte Vers] Hermed figtes til den tydste Digter Fr. Wilh. Zachariä (f. 1726, d. 1777) og hans tydte Oversættelse af Miltons Paradise lost. Denne Oversættelse omtaler Baggs. igjen i Forerindringen til sine „Digtervandringer“ 1807, hvor han siger: „Zachariä's af-styklige Hexamerer havde strammet mig fra Milton“. Nogle år førstebet. havde ogsaa Wessel railleret over denne „Tydts-lands Far“ og hans middelmaadige formidle Hærdigte; see Wessels samlede Digte ved Levin, Ader Udg. 1878, S. 237 og 301; men naar det paa sidstnævnte Sted hedder: „Hvad der har forentlediger Wessel til her at inddrage Zachariä, er iste let at sige; i Danmark have hans Digte neppe nogensinde været populære“, kan hertil bemærkes, at Zach., fore-uden af Wessel (1777) og Baggesen (1785), ogsaa citeres af Ewald („Leven og Meninger“, 1775) samt omtales baade af Storm foran „Bræger“ (1774) og i Trojels „Ode til min Skredder“ (1778) og faciles dog maa antages paa den Tid at have været endel læst herhjemme.

— —, — 27. som den Svætherfæ, der sijder} Hertil i 1785, som Note under Legten: See Zachariä Miltons verløbne Paradis II Ges. V. 648—665. Paa det her citerede Sted af Miltons Digterverk beskrives, hvorledes Satan, efter at være breen ud af Hinden for sit Hovmod og nedstyrket i Hælvede, søger at undlyse fra sit Fængsel i den Hensigt at opsigte Menneskenes Hjem, den nyslakte Verden, for derfra at tage sin Hævn og mulig ved Ligt, Forstrelse eller Magt tilberende sig sit gamle Sæde i Hinden igjen. Antommen til Hælvedes Mure, der varre tillukkede med ni Porte, tre af Kobber, tre af Jern og tre af Diamantflipper (see S. 47 L. 1), bliver Udgangen ham først formeent af de to Dør vogtere, Synb (S. 46 L. 29 ff.) og Dod, og aldrig harde Scian hører et mere gyseligt Syn (S. 47 L. 3-9); men ved sledste Ord lykkes det ham til sidst at fåae dem til at arbede Hælvede portene for sig.

— —, — 30-31. men gører og bider | Med Hunde-Gab